

La vella Europa necessita e-migrants

La vieja Europa necesita e-migrantes

Old Europe needs e-migrants

És freqüent trobar als cibercàfés de Tànger, Tetuan o Dakar joves subsaharians que es submergeixen hores i hores a les xarxes socials per cercar algun "padrí" del "nord" que els faciliti l'entrada a la preuada, i alhora desconfiada, Europa. S'hi passen dies i dies, aprenent a xatejar en castellà, francès, anglès o italià. La xarxa, que no coneix fronteres, és sovint el seu últim recurs per intentar deixar enrere la desesperació, sobretot des que els països de la Unió han endurit les condicions per emigrar legalment i han convertit les costes, els ports i aeròports del nord en veritables fortaleses.

Encara somien amb una oportunitat a la

vella Europa. Sí, i tan vella, més vella que mai, si fem cas de les darreres estadístiques fetes públiques per la mateixa Unió Europea. Els 27 països membres han assolit la barrera psicològica dels 500 milions d'habitants. Una xifra enganyosa, perquè ens situa molt lluny de les expectatives demogràfiques del continent amb el canvi de mil·lenni. La realitat és que tot i la immigració –tant estigmatitzada per polítics ultristes de tot pelatge i ara encara més socialment perseguida pels que volen excusar en ella els problemes de la crisi– a la UE li faran falta 50 milions de nouvinguts més si no vol envellir perillosament i col·lapsar els serveis socials.

Al ritme actual, el 2050 tindrem 10 anys més de mitjana, que serà de 49 anys, i no servirà de res que s'allargui l'edat de jubilació per garantir les pensions. Si això hi afegim que, a aquest ritme de creixement, Europa perdrà a finals d'aquest segle tot el seu pes demogràfic en relació a altres potències del planeta –els europeus només serem el 5% de la població total–, fortificar les nostres fronteres significarà accelerar una mort anunciada.

Si, com veiem cada dia als locutoris dels nostres barris, els immigrants saben aprofitar internet i les tecnologies de la informació per no perdre les arrels, buscar oportunitats, formar-se i enviar remeses a les seves famílies, ¿per què

la Unión Europea han endurecido las condiciones para emigrar legalmente y han convertido costas, puertos y aeropuertos septentrionales en auténticas fortalezas.

Todavía sueñan con una oportunidad en la vieja Europa. Sí, vieja, viejísima si hacemos caso de las últimas estadísticas que ha publicado la mismísima Unión Europea. Los 27 países han alcanzado la barrera psicológica de los 500 millones de habitantes. Una cifra engañosa porque nos sitúa muy lejos de las expectativas demográficas del continente con el cambio de milenio. La realidad es que, a pesar de la inmigración –tan estigmatizada por políticos ultras

de todo pelaje y hoy más perseguida si cabe por quienes quieren usarla como excusa para los problemas de la crisis–, la UE necesitará 50 millones de recién llegados más si no quiere envejecer peligrosamente y que los servicios sociales se colapsen.

De seguir este ritmo, en 2050 tendremos 10 años más de media (alcanzará los 49 años), y de nada servirá que se amplíe la edad de jubilación para garantizar las pensiones. Si a ello le añadimos que, a este ritmo de crecimiento, Europa perderá a finales de este siglo todo su peso demográfico en relación con otras potencias del planeta –los europeos representare-

Spanish, French, English or Italian. The Internet, which knows no bounds, is often their last hope for leaving despair behind, especially since the EU countries have enforced tougher immigration conditions and have turned the coastline, ports and airports of the "North" into veritable fortresses.

They still dream of their opportunity being in old Europe. Old indeed, older than ever if we take heed of the latest statistics released by the European Union itself. The 27 member countries have reached the psychological barrier of 500 million inhabitants. A misleading figure, because it puts us a long way from the continent's

demographic expectations which came with the new millennium. The reality is that despite immigration – so demonised by extremist politicians of every type and now even more hounded socially by those who want to blame the economic crisis on it – the EU needs 50 million more newcomers if they don't want to get dangerously old and bring the social services to a complete standstill.

At the present rate, by 2050 the average age will be 10 years older, that is 49 years old, and there will be no point extending the retirement age to guarantee pensions. Add to this the fact that with this growth rate, Europe will by the end

The internet cafés in Tangiers, Tetouan and Dakar are often full of young Sub-Saharan spending hour after hour surfing through the social networks in search of some "godfather" from the "North" who could ease their way in to their prized but mistrustful Europe. They can end up spending days at it, learning to chat in

els nostres governs no haurien d'aprofitar la xarxa per donar-los oportunitats i formació als seus països d'origen, oferir una borsa de treball europea i facilitar la tramitació d'una arribada digna? Si hem estat capaços de crear una potent xarxa policial integrada a escala europea i internacional per combatre el crim organitzat i el terrorisme global, també hauríem de poder generar una xarxa d'oportunitats que eviti que milers d'immigrants morin al mar, siguin deportats, malvísquin a les nostres ciutats o es prostitueixin per aconseguir uns papers.

Aquí, les universitats de vocació social, que ofereixen educació superior universal multilingüe en línia, hi tenim un paper decidit. Podem fer la nostra aportació a un món més equitatiu, just i sostenible, a la defensa de l'estat del benestar i a la difusió universal del coneixement. Esperem contribuir també a l'única globalització encara perseguida: la del lliure moviment de població. Però no serà fàcil que la vella Europa assumeixi aquesta revolució cultural cap a la immigració i la seva pròpia supervivència. I potser farem tard, perquè els joves dels *cayucos* i *pateres* potser deixaran de venir perquè s'adonaran que el futur el tenen a les seves pròpies platges, on utilitzant la xarxa d'internet podran treure més profit de les xarxes de pesca. ■

Imma Tubella | Rectora de la UOC

mos solamente el 5% de la población total, fortificar nuestras fronteras significará acelerar una muerte anunciada.

Si, como vemos a diario en los locutorios de nuestros barrios, los inmigrantes saben aprovechar internet y las nuevas tecnologías de la información para no perder las raíces, buscar oportunidades, formarse y enviar remesas de dinero a sus familias, ¿por qué nuestros gobiernos no tendrían que aprovechar la red para darles oportunidades y formarlos en sus respectivos países de origen, ofrecer una bolsa europea de trabajo y facilitar la tramitación de una llegada digna? Si hemos sido capaces de crear

V. C.

una potente red policial integrada, a escala europea e internacional, para combatir el crimen organizado y para luchar contra el terrorismo global, también deberíamos ser capaces de generar una red de oportunidades que evite que miles de inmigrantes mueran en el mar, sean deportados, malvivan en nuestras ciudades o se prostituyan para conseguir papeles.

En este sentido, las universidades con vocación social, que ofrecen educación superior universal multilingüe en línea, tenemos un papel fundamental. Podemos poner nuestro granito de arena para que el mundo sea un lugar más equitativo, justo y sostenible, para defender el

estado del bienestar y difundir conocimiento a escala universal. Y esperamos también jugar un papel en la única globalización todavía hoy perseguida: la del libre movimiento de la población. Sin embargo, no será fácil que la vieja Europa asuma esta revolución cultural hacia la inmigración y su propia supervivencia. Y tal vez llegaremos tarde, pues los jóvenes de los *cayucos* y *pateras* puede que dejen de venir porque se darán cuenta de que el futuro está en sus propias playas, desde donde, utilizando la red de internet, podrán sacar más partido de las redes de pesca. ■

Imma Tubella | Rectora de la UOC

of the century lose all its demographic weight relative to the other powers of the planet (we Europeans will only represent 5 percent of the population), fortifying our borders is as good as bringing on a death foretold.

If, as we see every day in the public telecommunication centres of our neighbourhoods, the immigrants know how to make the most of the Internet and information technology so as not to lose their roots, to find opportunities, get a training and send remittances to their families, why don't our governments use the Net to give them opportunities and training in their own countries, set up a European employment centre and

facilitate the official procedure for a dignified arrival? If we have been able to create a powerful, coherent police network on both a European and international scale to fight organised crime and global terrorism, we should also be able to set up a network of opportunities so as to avoid thousands of immigrants dying in the sea, being deported, living penniless in our cities or prostituting themselves to get their papers.

This is where universities with a social vocation offering multilingual universal higher education on-line, have an unequivocal role to play. We can do our part for a fairer, more just and sustainable world, towards defending the

welfare state and to spreading knowledge universally. We hope to contribute as well to the only globalisation pursued so far: that of the free movement of people. But it won't be easy for old Europe to take up this cultural revolution towards immigration and its own survival. And we may even be too late, because the young people in the '*cayucos*' (dug-out canoes) and '*pateras*' (makeshift rafts) may stop coming over because they'll realise that there may be a better future on their own beaches, where by using the Internet they could make a better profit from their fishing nets. ■

Imma Tubella | President of the UOC